

ת"פ 60204/01/16 - תביעות צפת נגד פרוספר דדון

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 60204-01-16 תביעות צפת נ' דדון

בפני בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

פרוספר דדון

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת **התפרצות למקום מגורים לביצוע גניבה** - לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהכרעת הדין, לפיהן ביום 20/12/15, בשעות הערב, התפרץ הנאשם לביתו של המתלונן, במטולה.

הנאשם ניגש לשער הכניסה, פתח אותו במשיכה, לבש כפפות על ידיו ועלה במדרגות לכיוון דלת הכניסה של הבית, ולאחר שווידא כי אין איש בבית, פתח את חלון המטבח ונכנס דרכו לתוך הדירה על מנת לגנוב.

כתב האישום לא ייחס לנאשם עבירת גניבה ולמעשה הוסכם כי הנאשם עזב את בית המתלונן מבלי שנטל מהבית דבר.

ביום 19/6/16 הודה הנאשם כי נכנס לביתו של המתלונן, אך טען כי נכנס לבית במטרה לקחת חפץ השייך לו, ולפיכך על פי טענתו, לא התקיימה העבירה המיוחסת, שעניינה התפרצות למטרת גניבה. על כן יריעת המחלוקת הצטמצמה לשאלה אחת בלבד והיא, האם נכנס הנאשם לביתו של המתלונן על מנת לבצע גניבה אם לאו.

2. ביום 2/1/17, בהכרעת דין מפורטת, דחיתי את טענת הנאשם, לפיה נכנס לבית המתלונן בכוונה

עמוד 1

שאיננה לגנוב, והרשעתי אותו בביצוע עבירת ההתפרצות במטרה לגנוב. בהכרעת הדין לא נשללה מכל וכל טענת הנאשם כי מטרתו הייתה לקחת כלי עבודה, כפי שטען (מדובר במכשיר צביעה מסויים ששווי אלפי שקלים), ואולם קבעתי כי גם אם חיפש הנאשם את המכשיר ואותו בלבד, הרי שמדובר בכוונת גניבה, וכי לנאשם לא הייתה בעלות או זכות קניינית אחרת על כל מכשיר שהמתלונן החזיק בחזקתו.

לבקשת הסנגור ובהסכמת המאשימה, קבעתי כי בטרם הטיעונים לעונש יוגש לגבי הנאשם תסקיר שרות המבחן.

תסקיר שרות המבחן

3. על פי התסקיר מיום 5/4/17, הנאשם בן 50 נשוי ואב ל-ארבעה ילדים, עובד ב-12 השנים האחרונות כעצמאי בתחום השיפוצים, הציג רישיון חשמלאי וטען כי הוא מוסמך לעסוק בתחום המיזוג.

הנאשם בן למשפחה שמנתה זוג הורים ו-4 ילדים, שני הוריו נפטרו לפני למעלה מ-20 שנה.

הנאשם שיתף כי אביו נהג באלימות קשה ויומית כלפי אשתו וילדיו, וכי מגיל צעיר חיו בני המשפחה בתחושת פחד, עד שהנאשם נמנע לפעמים מלהגיע לביתו לישון. עוד שיתף הנאשם כי הוא נאלץ לישון במקלטים ברחבי העיר וציין כי אמו ניסתה להגן על ילדיה ככל יכולתה, אך היא הייתה בעצמה קורבן לאלימות האב.

הנאשם נשר מהלימודים אחרי 9 שנות לימוד בלבד, לאחר שלא הצליח להתרכז בלימודים בשל האלימות שחוה, לאחר מכן עבר לעבוד עם אביו שהיה מנהל עבודה ב"סולל בונה", אך ציין כי במשך שנים משכורתו הגיעה לידי אביו ולא אליו. שרות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בבית אלים וכוחני, בתחושת נחיתות ובדידות וללא יכולת לביטוי עצמי או לשיתוף בקשייו.

הנאשם שירת שנה וחצי בלבד בחיל התובלה, והשתחרר בעקבות נישואיו ללא קשיים מיוחדים בשירות.

הנאשם שיתף כי נעצר בעבר בעבירת אלימות כלפי רעייתו, הנאשם מסר כי לא הצליח להתמודד עם קשיים במערכת הזוגית ושחזר את דפוס התנהגותו של אביו. הנאשם שולב במשך כשנה בתוכנית טיפול קבוצתית במסגרת היחידה למניעה ולטיפול באלימות במשפחה וציין כי חש שהקבוצה שינתה את חייו ואת התנהלותו במצבים מורכבים והוא מודה על כך.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, ובהתייחסו לעבירה לקח אחריות על ביצועה.

הנאשם מסר כי עבד בעבר עם המתלונן ורכשו במשותף כלי המיועד לצביעת בתים ולאחר שנפרדו, ביקש לקבל לידי את המכשיר אך המתלונן סירב.

הנאשם הודה ששגה שעה שהתפרץ לביתו של המתלונן והוסיף כי התכוון לקחת רק את הכלי הנ"ל ולא לבצע עבירות רכוש נוספות. בנוסף הביע הנאשם חרטה על מעשיו ושרות המבחן התרשם כי הוא חש בושה נוכח ההליך המשפטי.

שרות המבחן, בהעריכו את סיכויי השיקום של הנאשם מול הסיכון להישנות עבירות, ציין את יכולתו של הנאשם לגלות יציבות במסגרות החיים השונות ויציבות תעסוקתית לאורך השנים. שרות המבחן התרשם כי הנאשם בעל קשרים חברתיים מוגבלים ויכולת תקשורת בלתי מפותחת, תלות רגשית בסובבים אותו, בעל ביטחון עצמי נמוך, בעל צורך בחיזוקים והערכה מסביבתו והתקשה לבטא את צרכיו ומצוקותיו.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם תפס את עצמו כבעל שליטה על חייו ומסוגל היה לראות כיצד נסיבות חייו השפיעו על התנהלותו. בנוסף, הנאשם התייחס לאחריותו האישית בביצוע העבירה.

על כן שרות המבחן העריך כי קיים סיכון בינוני - נמוך להישנות מעשים עוברי חוק על ידו.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי שיסייע לו להתמודד עם מצבים מורכבים באופן אלטרנטיבי והתייחס בעיקר לתחושת חוסר הביטחון.

שרות המבחן המליץ להעדיף את הפן השיקומי בעניינו של הנאשם נוכח ההערכה כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו והמליץ להעמידו בצו מבחן למשך 18 חודשים.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 21/5/17, טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל ועתר להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה שנמצאת באמצע המתחם לו טען, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו בעבירה, ועמדה על כך כי לא נגרם כל נזק פיזי, אף לא נגנבו חפצים מהבית, על אף שהיו בבית חפצים יקרי ערך, וכי הרקע לסכסוך הוא עסקי שהיה בין הנאשם למתלונן, עוד טענה, כי העובדה שבדירה היו חפצים יקרי ערך אך לא נגנבו מפחיתה מחומרת העבירה ומאפשרת לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש.

ב"כ הנאשם טענה כי המתחם אליו טענה המאשימה מתייחס לעבירות התפרצות עם גניבה ועבירות נלוות והוא לא מתאים למקרה שלנו.

בנוסף הפנתה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולאמור בתסקיר שרות המבחן וביקשה לאמץ את המלצותיו.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש מתחיל מצו של"צ ומבחן, ובמידה ובית המשפט יחליט כי הוא מתחיל מרף

יותר גבוה אזי יש לסטות ממנו משיקולי שיקום.

6. דברי הנאשם

הנאשם הביע צער על מעשיו, טען כי מדובר במעידה החורגת מאורח חייו, והביע בושה לגבי הסתבכותו. הנאשם ציין כי זה לא אורח החיים שלו וכי הוא מתבייש במעשיו ופעל מתוך כעס.

עוד הוסיף כי הוא בנה משפחה לתפארת, וכי הנו אב לבנים שוטרים וסב לנכדים.

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

8. עבירות הרכוש בכלל ועבירת ההתפרצות בפרט, הן עבירות חמורות שפוגעת בקניינו ורכושו של הפרט. בנוסף, עבירת ההתפרצות טומנת בחובה פוטנציאל של הסלמה להתפתחות אלימה במפגש שבין הדיירים לפורץ או עם עוברי אורח תמימים שעלולים לעבור במקום. לפיכך פוגעת עבירת ההתפרצות גם בשלום הציבור ובביטחונו. התפרצות לבית מגורים פוגעת גם בפרטיות, לנוכח פלישתו של זר למתחם אישי של אדם בביתו. העונש הקבוע בצד עבירת ההתפרצות מעיד על החומרה המיוחדת לביצועה - 7 שנות מאסר.

לעניין זה, יפים הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 244/10 אלכסנדר קרופניק מיוזר נגד מדינת ישראל (25.01.10):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על

עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9. הנאשם הגיע לביתו של המתלונן בשעות הערב, כשהבית ריק מדייריו, פתח את שער הכניסה, לבש כפפות, וכשהגיע לדלת הכניסה ויידא כי איש לא נמצא בבית, נכנס לתוך הדירה דרך חלון הסמוך למטבח. העבירה מאופיינת בתכנון, שכן הנאשם הצטייד מבעוד מועד בכפפות שנועדו לטשטש את עקבותיו. לרוע מזלו של הנאשם, דבר העבירה התגלה לאחר שהוא נקלט במצלמות האבטחה, ורק בחקירתו השנייה במשטרה, ולאחר שצפה בסרטון הווידאו אישר כי הוא שהתפרץ לדירה.

הנאשם טען כי הוא נכנס לדירה לא במטרה לגנוב אלא כי מטרתו הייתה לקחת חפץ מהדירה השייך לו. בהכרעת הדין קבעתי כי הגרסה נדחית, משנתתי אמון מלא בגרסת המתלונן כי אינו מחזיק בכלי ששייך לנאשם, ולאחר שדחיתי טענות של ההגנה.

כתב האישום ציין כי טרם התפרץ הנאשם לדירה הוא וידא כי אין שם איש, כך שפוטנציאל הנזק במפגש עם מי מדיירי הבית לא התממש. יחד עם זאת, לא ניתן לומר שהפוטנציאל האלים שבמפגש בעלי בית עם המתפרץ לביתם לא היה קיים לחלוטין.

נסיבה לקולא במקרה זה, הנה העובדה כי הנאשם לא נטל דבר מהבית, ויצא ממנו כלעומת שבא. לא ניתן היה להכריע באופן מובהק אם בבית היו חפצי ערך שניתנים להיגנב אם לא, אף לא הוברר מעבר לכל ספק אם הנאשם פתח מגירות בבית (הדבר לא נטען בכתב האישום). בניגוד לנהוג במקרי התפרצות טיפוסיים, בהם נוטלים המתפרצים מכל הבא לידם, והופכים בתי מגורים על פיהם - נראה כי הנאשם לא ניסה לבצע חיפוש יסודי אחר כסף או רכוש, לא פגע בסדר בבית, ולא גרם לנזק ממשי, מעבר לפגיעה בפרטיות ובתחושת הביטחון, שהנם נזקים משמעותיים כשלעצמם.

מדיניות הענישה

10. בית המשפט העליון עמד על הצורך בהחמרה בענישה בעבירות כניסה והתפרצות לבניין מגורים וגניבה בע"פ 3297/10 איליה וולקוב נגד מדינת ישראל (24.05.12):

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי יאמוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות. ובכלל, בעבירת התפרצות טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא

יכולה להתגלגל בנקל לעבירת שוד ואליומות, והמקרה שבפנינו אך יוכיח. בעבירות מעין אלה, שומה על בתי המשפט להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של המערער ושכמותו."

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות התפרצות, מגלה כי ניתנה ענישה במנעד רחב כפי שיפורט להלן, החל ממאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות על נאשמים נעדרי עבר פלילי ו/או כאלה שעברו או עוברים הליך שיקומי, ועד מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריה לנאשמים בעלי עבר פלילי או לנאשמים שהורשעו בעבירות התפרצות יחד עם עבירות נלוות. אביא להלן דוגמאות לענישה במקרים אשר הנם חמורים עובדתית משמעותית מנסיבותיו של תיק פלילי זה.

א. רע"פ 3063/11 **אפרים כהן נגד מדינת ישראל (17.04.11)**, המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, ניסיון גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מבקש זה, יחד עם אחר, התפרץ לבית, הפך את תכולתו על פיה, ניסה לעקור כספת, ובהמשך גם התנגד לשוטרים. בית המשפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן, של"צ ופיצוי כשהוא נותן משקל מכריע לשיקומו של המבקש. בית המחוזי החמיר בעונשו של המבקש והשית עליו בנוסף 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות ערעור לביהמ"ש העליון נדחתה.

ב. רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נגד מדינת ישראל (23.02.14)**, המבקש, בעל עבר פלילי מכביד לרבות בעבירות התפרצות ורכוש, הודה והורשע בשני כתבי אישום. כתב האישום הראשון ייחס לו שתי עבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה, וכתב האישום השני ייחס לו עבירות התפרצות למקום מגורים, גניבה ושתי עבירות הפרת הוראה חוקית, בית המשפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

ג. רע"פ 659/13 **רפאל אביכזר נגד מדינת ישראל (28.01.13)**, המבקש הודה והורשע בעבירות התפרצות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש במזיד, והתנגדות למעצר. בית המשפט גזר עליו 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ד. רע"פ 8637/14 **וואליד עבאסי נגד מדינת ישראל (13.01.15)**, המבקש, צעיר נעדר עבר פלילי, הודה והורשע ב-2 עבירות התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה וב-2 עבירות גניבה. בית משפט השלום גזר עליו 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר בפועל על 12 חודשים.

ה. רע"פ 2180/14 **ספיר שמואלי נגד מדינת ישראל (24.04.14)**, המבקש הודה והורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה בהיותו בן 18 ומספר חודשים. בית המשפט

השלום ביטל את הרשעתו וגזר עליו של"צ בהיקף של 360 שעות וצו מבחן לשנה. בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם על מנת לאפשר את שיקומו.

ו. עפ"א (נצרת) 364/09 **עבד אלחמיד מוסא נגד מדינת ישראל (05.01.10)**, המערער, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע ב-3 עבירות התפרצות למקום מגורים לשם ביצוע גניבה, בשלושת המקרים המערער לא גנב דבר אך גרם נזק לרכוש ואי סדר. בית המשפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים.

ז. עפ"ג (ירושלים) 32050-04-14 **סאהר חמידה נגד מדינת ישראל (28.04.14)**, המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות התפרצות לדירה, גניבה, ניסיון גניבה וכניסה לישראל שלא כדין, בית המשפט גזר עליו 18 חודשים ועונשים נלווים.

ח. עפ"ג (ירושלים) 1369-02-14 **עלי חושיה נגד מדינת ישראל (19.05.14)**, נדחה ערעורו של מערער נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירת התפרצות לדירת מגורים וגניבה. בית המשפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

12. פסיקה רבה שדנה בעבירות של התפרצות, כשהעבירה נעברת לבדה או יחד עם עבירות נלוות, הטילה על נאשמים מאסרים בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות יחד עם עונשים נלווים, כך ראו את:

עפ"ג (תל אביב) 6389-09-13 **חיים מסלטי נגד מדינת ישראל (13.11.13)**, ת"פ (כפר סבא) 4694-12-12 **מדינת ישראל נגד שמואל שרייר (01.09.13)**, עפ"ג (חיפה) 29287-11-13 **חוסאם סאלח נגד מדינת ישראל (23.01.14)**, ת"פ (אילת) 39195-09-13 **מדינת ישראל נגד דניאל פרופר (18.03.14)**, עפ"ג (באר שבע) 50946-07-14 **אמנון אל טופחי נגד מדינת ישראל (06.10.14)**, ת"פ (נתניה) 14161-06-13 **מדינת ישראל נגד זיו אבוחסירה (11.09.14)**, ת"פ (פתח תקווה) 21560-11-12 **מדינת ישראל נגד מיטל לסרי (07.09.14)**, ת"פ (תל אביב) 16982-08-11 **מדינת ישראל נגד אדיב דודי (04.05.15)**.

13. לאור האמור לעיל, ובנסיבותיו של מקרה זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם

14. בית המשפט רשאי לסטות ממתחם העונש ההולם, לחומרא, בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור או לקולא בשל שיקולי שיקום.

סעיף 40ד לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לסטות ממתחם העונש ההולם אם מצא כי הנאשם השתקם או קיים סיכוי ממשי שישתקם.

במקרה זה, לא בלי התלבטות, מצאתי בסופו של דבר כי נכון יהיה לקבל את המלצת שרות המבחן להקל בעונשו של הנאשם, תוך סטייה ממתחם הענישה.

שוכנעתי כי שיקולי השיקום מצדיקים הימנעות מהטלת מאסר בפועל ולו בדרך של עבודות שרות, וכי האינטרס הציבורי לא יפגע קשות אם יוחלט להסתפק בצו מבחן ושל"צ כמומלץ.

בראש שיקולי להסתפק בענישה מחוץ למתחם הענישה עומדת העובדה כי מדובר בגבר בשנות החמישים לחייו ללא כל עבר פלילי.

הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, על אף שמדובר באחריות שהיא מאוחרת, לאחר ניהול הליך הוכחות חלקי ומתומצת, הביע חרטה, וניכר כי הוא חש בושה נוכח ההליך הפלילי שהתנהל נגדו - כל אלה שכנעוני כי שיקולי השיקום מצדיקים הימנעות ממאסר בפועל.

עדיף היה אילו הנאשם היה מקדים בקבלת האחריות, ובעיקר חוסך את עדותו של המתלונן בבית המשפט, ואולם החלטתי בסופו של דבר שלא למנוע מהנאשם את מידת החסד בשל עובדה שלילית זו.

הנאשם, אב לילדים בוגרים ולנכדים. תסקיר שרות המבחן תיאר נסיבות חיים קשות הכוללות ילדות והתבגרות בבית אלים וכוחני. למרות זאת הצליח להקים משפחה כשהתרשמות שרות המבחן הייתה כי קיימים קשרים קרובים ומשמעותיים עם אשתו וילדיו. לנאשם שני בנים לובשי מדים ובן קצין.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי שסייע לו להתמודד עם מצבים מורכבים בחייו, באופן אלטרנטיבי, ואת רצונו לבחון את תחושת חוסר הביטחון שמלווה אותו באופן מעמיק ורציני והתסקיר הציג הערכה חיובית בנוגע לשיקומו.

מצאתי כי לצד החרטה שהובעה, והעונש הקל שייגזר מחוץ למתחם, יהיה נכון לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, שכן יש לרכיב זה משמעות עונשית.

סוף דבר

15. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום על העבירה בה הורשע.

ב. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום. בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שירות המבחן עמוד 8

ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ג. צו של"צ בהיקף של 220 שעות, במסגרת ישיבת ההסדר בקריית שמונה, בביצוע עבודות תחזוקה.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ד. פיצוי למתלונן על סך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון עד ליום 1/9/17, ובכל ראשון לחודש שלאחריו ועד לתשלום מלא בפועל.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד למועדים שלעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, במעמד הנוכחים.